

TALE

26. november 2010

J.nr. 2010-0018110

Juridisk koordinations/jbj/tbi

Beskæftigelsesministerens tale til samrådet om den nye refusionsmodel (spm. Å, AA og AB) stillet efter ønske fra Torben Hansen (S)

Spørgsmål Å:

Ministeren bedes redegøre for de kommunaløkonomiske konsekvenser af den aftale om aktivering, som er indgået mellem regeringen, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Kristen-demokraterne.

Regeringen, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Kristen-demokraterne har indgået en aftale, der sikrer, at kommunerne ikke længere kan tjene penge på at sende ledige på nytteløse kurser og projekter. Det sker ved at ændre refusionerne, så kommunerne får høj refusion, når de giver ledige tilbud ude på virksomhederne eller tilbud om ordinær uddannelse.

I dag hjemtager kommunerne høj refusion af forsørgelsesudgifterne for perioder med aktivering – uanset aktiveringstypen – og lav refusion i perioder med passiv forsørgelse. De nuværende refusionsprocenter giver en for stærk tilskyndelse for kommunerne til at sende ledige på kurser og i projekter uden tilstrækkeligt jobsigte og effekt.

Med aftalen om en aktiv beskæftigelsesindsats, der virker, får kommunerne bedre rammer for at give ledige en ordentlig aktivering, som bedre kan hjælpe ledige hurtigst tilbage i job.

De kommunaløkonomiske konsekvenser af aftalen

Omlægningerne i refusionssystemet betyder, at kommunerne får mindre i direkte statslig refusion, fordi refusionssatserne sættes ned. Omvendt vil de få mere i bloktilskud. Men set

under ét kompenseres kommunerne fuldt ud for omlægningen.

Hvis de enkelte kommuner fortsætter med at aktivere på helt samme måde som i dag, vil nogle kommuner komme ud med et overskud som følge af omlægningen, og nogle kommuner vil miste penge. De mistede penge er begrænsede, men ikke ubetydelige.

Derfor indføres der i 2011 en overgangsordning, der sætter en grænse for, hvor meget hver enkel kommune kan miste. På baggrund af KL's hørings svar til lovforslaget vil jeg fremsætte ændringsforslag til det fremsatte lovforslag. Hermed kommer overgangsordningen til at betyde, at kommunerne i 2011 ikke kan miste mere end 0,05 pct. point af beskatningsgrundlaget.

Men i praksis vil kommunerne naturligvis ændre på indholdet af de aktive tilbud. De vil givet flytte indsatsen fra kurser og kommunale projekter til virksomhedsrettede tilbud, tilbud om ordinær uddannelse og delvis raskmelding. De vil nok også sætte omfanget af aktive tilbud ned. Hvis de gør det, vil kommunerne kunne nedbringe et evt. økonomiske tab.

Det betyder, at kommunernes aktive indsats både bliver mere effektiv og billigere. Det er netop meningen med omlægningen.

Et driftsloft

En anden væsentlig konsekvens af ændringer af etableringen af et fælles driftsloft.

I det nuværende system er der to forskellige driftslofter for arbejdsløse dagpengemodtagere og kontant- og starthjælpsmodtagere samt revalidender.

Kommunernes udgifter til seks ugers selvvalgt uddannelse og aktivering af modtagere af sygedagpenge og ledighedsydelse har hidtil ikke været underlagt et driftsloft.

Som led i aftalen etableres et nyt fælles driftsloft for alle disse målgrupper. Det er en klar forenkling.

Kommunerne vil derfor få et større overblik over økonomien i beskæftigelsesindsatsen og dermed nemmere kunne tilrettelægge en indsats, der er til størst mulig gavn for den enkelte arbejdsløse.

Der er ved beregningen af det nye driftsloft taget udgangspunkt i, at kommunerne under ét vil kunne få lige så meget i refusion som under de nuværende regler. Desuden betyder budgetgarantien, at kommunerne samlet får fuld kompensation for eventuelle merudgifter til aktiveringssindsatsen.

Spørgsmål AA:

Ministeren bedes redegøre for, om den nye refusionsmodel vil øge kommunernes incitament til at aktivere dagpengemodtagere frem for kontanthjælpsmodtagere.

Med den nye refusionsmodel sker der en harmonisering af refusionssatserne ved aktivering af dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere.

For begge grupper samt for delvist raskmeldte sygedagpengemodtagere vil staten fremover refundere kommunens udgifter til løntilskud samt til udgifter til forsørgelse under tilbud i virksomhedspraktik og ordinær uddannelse med 50 pct. Ved øvrig vejledning og opkvalificering refunderes kommunernes forsørgelsesudgifter med 30 pct.

De nye refusionssatser giver kommunerne et incitament til at målrette aktiveringen mod virksomhedsrettede tilbud og ordinær uddannelse, fordi det typisk er den form for aktivering,

der virker til at hjælpe den arbejdsløse i job. Om der er tale om dagpengemodtagere eller kontanthjælpsmodtagere gør ingen forskel.

Sammenlignet med de nuværende regler, hvor staten refunderer 65 pct. af udgiften til kontanthjælp og 75 pct. af udgiften til dagpenge, vil de nye refusionssatser sikre, at kommunerne har det samme incitament til at aktivere kontanthjælpsmodtagere som dagpengemodtagere.

Erfaringerne viser, at også kontanthjælpsmodtagere kan have stor gavn af at være i virksomhedsrettede tilbud. Eventuelt i virksomhedscentre, hvor man med mentorer og en tæt kontakt mellem virksomheden og jobcentret, sørger for, at der er god støtte til den aktiverede.

For de arbejdsløse, der endnu ikke har mod på et virksomhedsrettet tilbud, er der jo fortsat mulighed for øvrig vejledning og opkvalificering i form af eksempelvis særlige tilrettelagte forløb.

Mit sigte med refusionsomlægningen har været gøre den mere målrettet, så vi undgår, at de arbejdsløse aktiveres uden mål og med.

Vi har længe nok hørt om meningsløs aktivering. Med en højere refusionssats for virksomhedsrettede tilbud og ordinær uddannelse får vi mere kvalitet i beskæftigelsesindsatsen. Nu kan der i højere grad sættes på tilbud med jobfokus, der kan bringe de arbejdsløse godt i vej – tilbage på arbejdsmarkedet. Sammenlignet med de nuværende regler, hvor staten refunderer 65 pct. af udgiften til kontanthjælp og 75 pct. af udgiften til dagpenge, vil de nye refusionssatser netop sikre, at kommunerne har det samme incitament til at aktivere kontanthjælpsmodtagere som dagpengemodtagere.

Jeg ser derfor ikke nogen fare for, at ikke-forsikrede vil blive prioriteret lavere end forsikrede i det fremtidige system. For begge grupper indebærer det nye refusionssystem et større fokus på den aktivering, der virker. Det vil altid kunne betale sig give en indsats, der medvirker til at den arbejdsløse kommer i job.

Spørgsmål AB:

Ministeren bedes oplyse, om den indgåede aftale om aktivering vil betyde, at uddannelse og opkvalificering får mindre betydning i beskæftigelsesindsatsen.

De foreslåede nye refusionsregler betyder, at kommunerne vil hjemtage en højere refusion af udgifterne til de lediges forsørgelse under virksomhedsrettede tilbud og deltagelse i ordinær uddannelse, end ved 'øvrige vejledning og opkvalificering', herunder blandt andet kommunale projekter.

Jeg forventer derfor, at virksomhedsrettede tilbud og ordinær uddannelse vil komme til at udgøre en større andel af aktiveringsindsatsen.

Der vil samtidig kunne ske en vis nedgang i brugen af de uddannelser og opkvalificeringsforløb, der ikke hører under ordinære uddannelser, og som ikke har tilstrækkeligt jobsigte og effekt for den enkelte ledige. Det følger af, at refusionen ved disse tilbud bliver lavere. Og det er også hensigten.

Vi vil nemlig gerne forhindre, at nogle kommuner fristes til at give kommunale projekter eller særligt tilrettelagte forløb til personer, som først og fremmest har brug for virksomhedsrettede tilbud eller ordinær uddannelse.

Der ændres ikke ved, hvilke former for tilbud der kan gives til ledige. Der vil fremover – som i dag – kunne ske aktivering i alle de former for tilbud om uddannelse og opkvalificering, som tilfældet er i dag.

Og det vil naturligvis fortsat gælde, at jobcentrene skal give den enkelte ledige det tilbud, som bedst muligt bidrager til, at personen hurtigst muligt kommer ud af ledigheden.

Så jeg ser ikke nogen grund til, at uddannelse og opkvalificering med det nye system vil få mindre betydning i beskæftigelsesindsatsen.